

Határozatok Tára

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (nyolcadik tanács)

2014. október 16.*

„Állami támogatások — Villamos energia — Kedvezményes díjszabás — A támogatást a belső piaccal összeegyeztethetetlennek nyilvánító határozat — Az állami támogatás fogalma — Új támogatás — Egyenlő bánásmód — Ésszerű határidő”

A T-291/11. sz. ügyben,

a **Portovesme Srl** (székhelye: Róma [Olaszország], képviselik: F. Ciulli, G. Dore, M. Liberati és A. Vinci ügyvédek)

felperesnek

az **Európai Bizottság** (képviselek: V. Di Bucci és É. Gippini Fournier, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

elsődlegesen az Olaszország által a Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA és Syndial SpA részére nyújtott állami támogatásról (a C 38/B/04 [korábbi NN 58/04] és a C 13/06 [korábbi N 587/05] állami támogatási intézkedések) szóló, 2011. február 23-i 2011/746/EU bizottsági határozat (HL L 309., 1. o.) teljes vagy a Törvényszék „belátása szerinti mértékben” történő részleges megsemmisítése iránt, másodlagosan pedig az említett határozat annyiban történő megsemmisítése iránt benyújtott kérelme tárgyában, amennyiben az elrendeli a szóban forgó támogatások visszatéríttetését,

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács),

tagjai: D. Gratsias elnök, M. Kancheva és C. Wetter (előadó) bírák,

hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2013. december 13-i tárgyalásra

meghozta a következő

* Az eljárás nyelve: olasz.

Ítéletet¹

A jogvita előzményei

- 1 A felperes, a Portovesme Srl színesfémek előállításával foglalkozik, amelyek között szerepel a felperes Portoscusóban (Olaszország) és San Gavinóban (Olaszország) található üzemeit illetően a cink, az ezüst és az ólom.
- 2 A Minisztertanács elnöke 2004. február 6-i rendeletének (a GURI 2004. április 21-i 93. száma, 5. o., a továbbiakban: a 2004. évi rendelet) 1. cikke értelmében „az 1995. december 19-i ipari, kereskedelmi és kézműipari miniszteri rendelet 2. pontjában meghatározott [díjszabási] feltételeket [kiterjesztették] az alumínium, ólom, ezüst és cink előállításának és feldolgozásának céljára történő villamosenergia-szolgáltatásokra, a jelen rendelet hatálybalépésének időpontjában fennálló és olyan szigeti területeken működő létesítmények keretein belül, amelyeknek egyáltalán nincs, vagy nem megfelelő az összeköttetésük az országos gáz- és villamosenergia-hálózatokkal”.
- 3 A 2004. évi rendelet tehát lehetővé tette egyes új kedvezményezetteknek, köztük a felperesnek, hogy velük szemben azt a kedvezményes díjszabást alkalmazzák, amelyet az 1995. december 19-i miniszteri rendelettel (a GURI 1996. február 16-i 39. száma, 8. o., a továbbiakban: az 1995. évi rendelet) 2005. december 31-ig már biztosítottak az Alcoa Trasformazioni Srl, a szardíniai (Olaszország) székhelyű alumíniumgyártó számára. E kiterjesztésnek átmeneti jellegűnek kellett lennie, és a fent említett hálózatokhoz való csatlakozáskor vagy azok bővítésekor, legkésőbb azonban 2007. június 30-án meg kellett szűnnie.
- 4 Pontosítani kell, hogy az 1995. évi rendelet az Alumix SpA privatizációja keretébe illeszkedett. E privatizáció kapcsán a Bizottság kibocsátotta az olasz kormány által az Alumix részére nyújtott állami támogatást illetően az [EK] [88.] cikk (2) bekezdése alapján a többi tagállamhoz és egyéb érdekelthez címzett közleményt, amelynek az Olasz Köztársaság részére történő megküldése és közzététele 1996. október 1-jén történt (HL C 288., 4. o., a továbbiakban: Alumix-határozat).
- 5 A 2004. évi rendelet az 1. cikkének első bekezdésében akként rendelkezik, hogy az Autorità per l'energia elettrica e il gas (olasz villamosenergia- és gázhatóság, a továbbiakban: AEEG) az 1995. évi rendelet „2. pontjában meghatározott díjszabási feltételeket kiterjeszti”. Az említett rendelet öt pontot tartalmaz, amelyek közül a jelen ügy szempontjából az első kettőnek van jelentősége. E rendelet 1. pontja akként rendelkezik, hogy „a nyersalumínium-termelés céljára történő villamosenergia-szolgáltatásra vonatkozó, az 1993. december 14-i 15. sz. határozat mellékletként csatolt A-9. táblázatában szereplő számítási táblázat 1996. január 1-jétől kezdve hatályát veszti”, és „[e] számítási táblázat helyett a jelen intézkedés A-6. táblázatában meghatározott időszakokat kell alkalmazni”. Az 1995. évi rendelet 2. pontja kimondja, hogy „a CIP 1992. július 24-i 13. sz. intézkedésében meghatározott azon pótdíjrendszer és annak ezt követő módosításai, amelyek a jelen rendelet hatálybalépésének időpontjában fennálló létesítmények keretein belüli nyersalumínium-termelés céljára történő valamennyi szolgáltatásra alkalmazandók, 2005. december 31-én hatályát vesztek”.
- 6 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy Olaszországban az árszintek és a villamosenergia-szolgáltatással kapcsolatos feltételek meghatározása a Comitato interministeriale dei prezzi (tárcaközi árbizottság, a továbbiakban: CIP) feladata. A villamosenergia-díjszabás tartalmaz egy átalányösszegű részt, amely „a lekötött vagy szolgáltatott villamos energiának felel meg”, valamint egy változó részt, amely „az elfogyasztott villamos energia függvénye” (az Alumix-határozat 2.5.1. pontja). E változó rész maga is két összetevőből, vagyis az „energiaárból” és a „termikus pótdíjból” áll. Az átalányösszegű részhez hasonlóan az „energiaár” a „villamosenergia-termelés adminisztratív és

1 — A jelen ítéletnek csak azok a pontjai kerülnek ismertetésre, amelyek közzétételét a Törvényszék hasznosnak tartja.

pénzügyi költségeinek [...] fedezésére” szolgál (az Alumix-határozat ugyanezen pontja), míg a „termikus pótdíj” a „villamosenergia-termeléshez használt tüzelőanyagok költségeihez, valamint a belföldről vagy külföldről származó villamos energia beszerzésének költségeihez kapcsolódik” (az Alumix-határozat ugyanezen pontja).

- 7 Az Alumix-határozat elfogadásának időpontjában az átalányösszegű részt és az „energiaárat” a CIP 45/1990. számú határozata, a „termikus pótdíjat” pedig a 26/1989. sz. határozata állapította meg. A felperesnek a szardíniai Portovesme település területén lévő öntödéjében történő nyersalumínium-termelést illetően a CIP 13/1992. sz. határozata a „termikus pótdíjat” kétharmadával csökkentette, amennyiben azt kilowattóránként 26,6 olasz líráról (ITL) 8,8 ITL-re szállította le. E díjszabás (a továbbiakban: Alumix előtti díjszabás) időben megelőzte azokat a határozatokat, amelyeket az olasz hatóságok az Alumix privatizációja keretében, Portovesme és a venetói (Olaszország) Fusina települések területén létesített alumínium-öntödékre alkalmazandó villamosenergia-díjszabások tárgyában hoztak.
- 8 E tekintetben az Európai Közösségek Bizottsága megjegyezte, hogy „a portovesmei öntödére a CIP-nek a termikus pótdíj csökkentéséről rendelkező 13/[1992.] sz. határozata értelmében alkalmazandó korábbi villamosenergia-díjszabást [illetően] meg kell állapítani, hogy e termikus csökkentés állami támogatásnak minősül”, „[mivel] ez az olasz kormány által egyoldalúan meghozott határozat csökkentette az ezen öntöde által viselt költségeket, anélkül hogy ezen intézkedés előnyeiből az Olaszország többi részén működő egyéb iparágakat is részesítette volna” (az Alumix-határozat 4.2. pontja).
- 9 A Bizottság ezt követően „az EK 92. cikk (3) bekezdésének [a] pontja] értelmében vett hosszú távú regionális fejlesztés célkitűzése alapján” (az Alumix-határozat 4.2. pontja), valamint azon körülményt figyelembe véve vizsgálta meg az Alumix előtti díjszabást, hogy e kedvezményes díjszabásokat 1996. január 1-jétől kezdve megszüntették. A Bizottság arra a következtetésre jutott, hogy „a tőkeinjekciók, a befagyasztott tartozások kifizetése, valamint [az »Alumix előtti díjszabás«] tehát az EK 92. cikk (3) bekezdésének [a] és c) pontja] szerinti eltérések körébe tartoztak” (az Alumix-határozat 5. pontja).
- 10 Az Alumix privatizációja (amely azt eredményezte, hogy az Alumix-csoport legtöbb aktív eszközét átruházták az Alcoa Italia SpA-ra, amely ezen eljárás végére az Alcoa Trasformazionivá alakult át) alapján az olasz jogalkotó egy sor olyan intézkedést fogadott el, amelyek közül néhány az e társaságra vonatkozó villamosenergia-díjszabások csökkentését érintette. Ennek keretében három különböző díjszabást fogadtak el, amelyek közül az egyik a portovesmei székhelyű üzemre, a másik kettő pedig a fusinai székhelyű üzemre vonatkozott. E két üzemet illetően a díjszabás magában foglalta az érintett régióbeli villamosenergia-termelés határköltségét, vagyis a portovesmei üzemet illetően kilowattóránként 36 ITL-t, a fusinai üzemet illetően pedig kilowattóránként 39 ITL-t, azzal, hogy ezt az alapot növelték az állandó költségekben való részvétellel.
- 11 Az Alumix-határozat 2.5.2. pontjának negyedik bekezdését követően beillesztett táblázat tartalmazza a portovesmei székhelyű öntödére az 1996-tól 2005-ig terjedő években alkalmazandó díjszabást. Ami a fusinai székhelyű öntödét illeti, annak ellátása két külön szerződés tárgyát képezte, amelyek közül az egyik az Ente nazionale per l'energia elettrica (ENEL) és a SAVA, vagyis az Alumix által megvásárolt vállalkozás között jött létre, a másik pedig az előállított villamos energia átlagos határköltségéből kiindulva számított díjszabást, vagyis kilowattóránként 39 ITL-t határozott meg. Az Alumix-határozat elfogadásának időpontjában az első és a harmadik díjszabás minősült a kedvezményes villamosenergia-díjszabások legutóbbi fejleményének (a továbbiakban: Alumix-díjszabás).
- 12 Az első esetben a portovesmei székhelyű üzemet illetően a Bizottság a következőket állapította meg:
„[A] jelenlegi körülmények között az ENEL egy kereskedelmi vállalkozás rendes magatartását tanúsítja [...], az általa alkalmazott díjszabás pedig nem minősül az [EK] 92. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatásnak” (az Alumix-határozat 4.2. pontja).

- 13 A fusinai üzemet érintő második esetben a Bizottság hasonló okfejtést vezetett le az előállított villamos energia átlagos határkölségéből kiindulva számított harmadik díjszabást illetően.
- 14 Végül még mindig ezen üzemet illetően, viszont az ENEL és a SAVA között létrejött szerződés (a második díjszabás) kapcsán a Bizottság megjegyezte, hogy rendes kereskedelmi műveletről volt szó, továbbá hogy az öt vízierőmű és a kapcsolódó hálózat kifizetését egyszeri folyósítás helyett több évre osztották el, és villamosenergia-szolgáltatás formájában teljesítették.
- 15 A Bizottság tehát úgy ítélte meg, hogy e három díjszabás – köztük az Alumix-díjszabás – nem tartalmazott „semmilyen, az [EK] 92. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatási elemet” (az Alumix-határozat 4.2. pontjának utolsó bekezdése).
- 16 A fenti 2. és azt követő pontokban kifejtett, a 2004. évi rendeletből eredő kedvezményes díjszabás alkalmazása feltételezte, hogy az AEEG erre vonatkozó határozatot hozzon.
- 17 Az AEEG meghozta a 2004. július 5-i 110/04. sz. határozatot, amely a kedvezményes díjszabás biztosítását az állami támogatásokra vonatkozó szabályok értelmében vett bejelentési eljárás kedvező kimenetelétől tette függővé.
- 18 Ugyanakkor kiderült, hogy az olasz hatóságok nem folytatták le az említett bejelentést, hanem a Bizottság a 2004. január 22-i és március 19-i levelekben azt követően kért a szóban forgó intézkedésekkel kapcsolatos felvilágosítást az Olasz Köztársaságtól, hogy egyes újságcikkeket közöltek vele. E tagállam a 2004. február 9-i, június 9-i és szeptember 20-i levelekben pontosításokkal szolgált a Bizottság számára többek között a 2004. évi rendelettel kapcsolatban, továbbá tájékoztatta az AEEG-t arról, hogy ezen adatok szolgáltatása milyen keretek között történt, valamint utasítást adott neki az említett rendelet végrehajtására, aminek az AEEG a 2004. augusztus 9-i 148/04. sz. határozattal eleget tett.
- 19 A Bizottság az Olasz Köztársasággal a 2004. november 16-i levélben közölt határozattal megindította az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást a C 38/2004 (korábbi NN 58/04) – „Támogatások a Portovesme Srl vállalat számára” állami támogatással kapcsolatban (összefoglaló: HL 2005. C 30., 7. o.).
- 20 Az AEEG 2004. december 17-én tájékoztatta a termelési tevékenységeikért felelős olasz minisztert arról, hogy az említett határozatot figyelembe véve idő előtt félbeszakítja a 2004. évi rendeletből eredő rendszer alkalmazását.
- 21 A közigazgatási eljárás keretében az Olasz Köztársaság által közölt felvilágosításokból kitűnik, hogy az említett rendszer alapján a felperes a 2004 áprilisa és októbere között fogyasztott villamos energiáért a Cassa Conguaglio per il settore elettrico (a villamosenergia-szektor elszámolási alapja) állami szervezettől összesen 12 845 892,82 euró összegű juttatásban részesült, amely az akként kapott ellentételezési támogatásnak felelt meg, hogy alapul vették a felperes villamosenergia-szolgáltatója által felszámított ár és az állam által meghatározott kedvezményes díjszabás közötti különbséget, amelyet megszoroztak az elfogyasztott villamos energiával.
- 22 Ugyanakkor az olasz hatóságok 2005. március 14-én elfogadták a 35. sz. törvényerejű rendeletet (a GURI 2005. május 14-i 111. száma, 4. o.), amelyet – módosítást követően – törvénnyé alakított a 2005. május 14-i 80. sz. törvény (a GURI 2005. május 14-i 91. számának rendes melléklete, a továbbiakban: 2005. évi törvény).
- 23 A felperesnek biztosított kedvezményes díjszabást a 2005. évi törvény 11. cikkének (12) bekezdése értelmében 2010. december 31-ig meghosszabbították. Amíg azonban sem a 2004. évi rendeletet, sem pedig – az Alcoa Trasformazioni esetében alkalmazott kedvezményes díjszabást illetően – a 2005. évi

törvény 11. cikkének (11) bekezdését nem jelentették be a Bizottságnak, addig ugyanezen törvény 11. cikkének (12) bekezdését az EK 88. cikk (3) bekezdésének megfelelően, 2005. november 23-án bejelentették a Bizottságnak, majd november 28-án egy kiegészítő levelet is küldtek.

- 24 A Bizottság a 2005. december 22-i levélben további tájékoztatást kért, amelyet az Olasz Köztársaság a 2006. március 3-án kelt levelében megadott.
- 25 A Bizottság az Olasz Köztársasággal a 2006. április 26-i levélben közölt határozattal megindította az EK 88. cikk (2) bekezdése szerinti eljárást a C 13/06 (korábbi N 587/05) – „A szardíniai energiaigényes iparágaknak biztosított kedvezményes villamosenergia-[díjszabás]” állami támogatással kapcsolatban (összefoglaló: HL C 145., 8. o.).
- 26 A Bizottság 2006. augusztus 22-én további tájékoztatást kért, amelyet az Olasz Köztársaság a 2006. szeptember 28-án kelt levelében megadott.
- 27 Mivel a 2005. évi törvény 11. cikkének (12) bekezdése szerinti rendszer alkalmazása a Bizottság engedélyétől függött, a teljesített bejelentésre figyelemmel az említett rendszert nem hajtották végre.
- 28 A Bizottság 2008. október 29-én akként határozott, hogy a 2004. évi rendeletből eredő kedvezményes díjszabást külön vizsgálja meg aszerint, hogy az egyrészt az Alcoa Trasformazione, másrészt pedig az említett díjszabás új kedvezményezettjeire, köztük a felperesre vonatkozott-e.
- 29 A Bizottság és az Olasz Köztársaság közötti különböző levélváltásokat követően úgy tűnt, hogy a 2004. évi rendelet ténylegesen nem hosszabbította meg az Alcoa Trasformazione részére nyújtott kedvezményes díjszabást, amennyiben e díjszabásra továbbra is az 1995. évi rendelet vonatkozott egészen a 2005. évi törvény 11. cikke (11) bekezdésének hatálybalépéséig.
- 30 Az Olaszország által a Portovesme Srl, ILA SpA, Eurallumina SpA és Syndial SpA részére nyújtott állami támogatásról (a C 38/B/04 [korábbi NN 58/04] és a C 13/06 [korábbi N 587/05] állami támogatási intézkedések) szóló, 2011. február 23-i 2011/746/EU határozatban (HL L 309., 1. o.; a továbbiakban: megtámadott határozat) a Bizottság egyrészt azon támogatást illetően, amely szerinte a 2005. évi törvény 11. cikkének (12) bekezdéséből ered, megállapította, hogy e támogatás a közös piaccal összeegyeztethetetlen volt, és ennek következtében megtiltotta az Olasz Köztársaságnak e támogatás végrehajtását, másrészt pedig azt a támogatást, amely a Bizottság szerint a 2004. évi rendeletből ered, a belső piaccal szintén összeegyeztethetetlennek tekintette, és elrendelte, hogy az Olasz Köztársaság e támogatást térítse vissza a kedvezményezettjeivel.
- 31 A megtámadott határozatot a felperessel 2011. március 31-án közölték.

Az eljárás és a felek kérelmei *[omissis]*

- 39 A felperes azt kéri, hogy a Törvényszék:
- elsődlegesen, a megtámadott határozatot teljes egészében, vagy „a belátása szerinti mértékben” részlegesen semmisítse meg;
 - másodlagosan, az említett határozatot annyiban semmisítse meg, amennyiben az elrendeli a szóban forgó támogatások visszatérítetését;
 - a Bizottságot kötelezze a költségek viselésére.

- 40 A Bizottság azt kéri, hogy a Törvényszék:
- utasítsa el a keresetet;
 - a felperest kötelezze a költségek viselésére.

A jogkérdésről

Az elfogadhatóságról

- 41 Elsődlegesen előterjesztett kereseti kérelmei keretében a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék először a megtámadott határozat teljes megsemmisítését folytassa le, ezt követően pedig, ha a teljes megsemmisítésre nem kerül sor, e határozatot „a belátása szerinti mértékben” semmisítse meg. Másodlagosan előterjesztett kereseti kérelmei keretében a felperes azt kéri, hogy a Törvényszék a megtámadott határozat annyiban történő megsemmisítését folytassa le, „amennyiben az elrendeli a szóban forgó támogatások visszatéríttetését”.
- 42 Ugyanakkor, miután a Törvényszék a tárgyaláson felhívta a felperest, hogy pontosítsa a kereseti kérelmeinek tartalmát, a felperes előadta, hogy a kérelmeit akként kell érteni, hogy azok a megtámadott határozat annyiban történő megsemmisítése iránti kérelemre szorítkoznak, amennyiben e határozat őt érinti, amit a tárgyalási jegyzőkönyvben rögzítettek.
- 43 E pontosítások alapján a keresetet elfogadhatónak kell nyilvánítani annyiban, amennyiben a felperes elsődlegesen a megtámadott határozat őt érintő részében történő megsemmisítését, másodlagosan pedig ugyanezen határozat annyiban történő megsemmisítését kéri, amennyiben e határozat a neki nyújtott támogatás visszatérítésére kötelezi őt.
- 44 Ugyanakkor a megtámadott határozatnak a Törvényszék „belátása szerinti mértékben” történő részleges megsemmisítése iránti kérelmet illetően emlékeztetni kell arra, hogy az európai uniós bíróság hatásköre valamely jogi aktusnak az EUMSZ 263. cikkre alapított megsemmisítése iránti kérelem keretében arra terjed ki, hogy a megtámadott jogi aktus jogszerűségét vizsgálja (a Bíróság C-5/93. P. sz., DSM kontra Bizottság ügyben 1999. július 8-án hozott ítéletének [EBHT 1999., I-4695. o.] 36. pontja, valamint a Törvényszék T-152/06. sz., NDSHT kontra Bizottság ügyben 2009. június 9-én hozott ítéletének [EBHT 2009., II-1517. o.] 73. pontja).
- 45 A jogellenességnek az EUMSZ 263. cikk második bekezdésében meghatározott okok valamelyike alapján történő megállapítása következtében tehát a Törvényszéknek az adott eset szerint teljes egészében vagy részben meg kell semmisítenie az említett jogi aktust, különösen az említett jogellenesség természetétől és terjedelmétől függően, anélkül hogy méltányossági vagy célszerűségi megfontolások alapján dönthetne e megsemmisítésről, vagy ilyen megfontolások szerint alakíthatná annak terjedelmét (lásd ebben az értelemben és analógia útján a Törvényszék T-50/04. sz., Micha kontra Bizottság ügyben 2005. október 25-én hozott ítéletének [EBHT-KSZ 2005., I-A-339. o. és II-1499. o.] 46. pontját), amely megfontolásokra a felperes a „belátása szerinti mértékben” kifejezés alkalmazásával látszólag utal.
- 46 A kereset tehát elfogadható, kivéve a felperes által elsődlegesen előterjesztett kereseti kérelmek második részét, amely a megtámadott határozatnak a Törvényszék „belátása szerinti mértékben” történő részleges megsemmisítésére irányul.

Az ügy érdeméről

- 47 Keresetének alátámasztása érdekében a felperes tizenegy jogalapot hoz fel.

48 Az első jogalap a jogbiztonság elvének, a bizalomvédelem elvének, valamint az [EUMSZ 108. cikk] alkalmazására vonatkozó részletes szabályok megállapításáról szóló, 1999. március 22-i 659/1999/EK tanácsi rendelet (HL L 83., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 339. o.) 4., 7., 10. és 14. cikkének megsértésén alapul; a második jogalap a jelen ügyre vonatkozó jogi háttér téves és hiányos ismertetésén, valamint a Bizottságot terhelő gondossági és pártatlansági kötelezettség ebből következő megsértésén alapul; a harmadik jogalap az Alcoa Trasformazioni és a felperes közötti egyenlő bánásmód elvének megsértésén alapul; a negyedik jogalap az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás hiányán alapul; az ötödik jogalap azon alapul, hogy a Bizottság a megtámadott határozat kibocsátásának alapjaként téves előfeltevéseket alakított ki; a hatodik jogalap a szóban forgó támogatás létező jellegén alapul; a hetedik jogalap a „közös piaccal” való összeegyeztethetőségen alapul; a nyolcadik jogalap az EK 2. cikk, az EK 3. cikk, az EK 5. cikk és az EK 12. cikk, valamint az egyenlő bánásmód és az arányosság elvének a megsértésén alapul; a kilencedik jogalap az EUMSZ 174. cikk, valamint az Európai Unióról szóló szerződés, az Európai Közösségeket létrehozó szerződések és egyes kapcsolódó okmányok módosításáról szóló amszterdami szerződés záróokmányához csatolt, a szigeti régiókról szóló 30. nyilatkozat (HL 1997. C 340., 136. o.; a továbbiakban: a szigeti régiókról szóló nyilatkozat) megsértésén alapul; a tizedik jogalap az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése a)–c) pontjának, továbbá a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatásnak (HL 1998. C 74., 9. o.; magyar nyelvű különkiadás 8. fejezet, 1. kötet, 226. o.) a megsértésén, valamint a 2007–2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatás (HL 2006. C 54., 13. o.) figyelembevételének elmulasztásán alapul; a tizenegyedik jogalap pedig az elsőhöz hasonlóan a bizalomvédelem elvének megsértésén alapul.

[omissis]

A nyolcadik, az EK 2. cikk, az EK 3. cikk, az EK 5. cikk és az EK 12. cikk, valamint az egyenlő bánásmód és az arányosság elvének megsértésére alapított jogalapról [omissis]

A negyedik jogalap második részén belül a második, a szóban forgó intézkedés szelektív jellegét illetően az indokolási kötelezettség megsértésére vonatkozó kifogásról [omissis]

Az első, a jogbiztonság elvének, a bizalomvédelem elvének és a 659/1999 rendelet 4., 7., 10. és 14. cikkének megsértésére alapított jogalapról, valamint a tizenegyedik, a bizalomvédelem elvének megsértésére alapított jogalapról [omissis]

A második, a jelen ügyre vonatkozó jogi háttér téves és hiányos ismertetésére, valamint a Bizottságot terhelő gondossági és pártatlansági kötelezettség ebből következő megsértésére alapított jogalapról

80 A felperes azt állítja, hogy a kedvezményes díjszabásnak a 2004. évi rendelettel és az azt végrehajtó határozatokkal történő meghatározása az Alumix előtti díjszabással megegyező olyan díjszabást eredményezett, amelyet a Bizottság az Alumix-határozatban a közös piaccal összeegyeztethetőnek nyilvánított. A felperes úgy véli, hogy joga van ezen előzményre hivatkozni annak érdekében, hogy a támogatást a belső piaccal összeegyeztethetőnek tekintsék. Ha ez így lenne, a felperes nem lenne köteles visszatéríteni az említett intézkedés címén kapott összegeket. Ez ugyanakkor azt feltételezi, hogy a szóban forgó döntéshozatali gyakorlat jogszerű és hivatkozható legyen (mivel a Bizottságot nem köti a korábbi döntéshozatali gyakorlata, ezzel szemben ugyanezen támogatásokat illetően köti az egyenlő bánásmód elve).

81 A felperes a következő okfejtésre alapítja az elemzését: a 2004. évi rendelet az 1. cikkének első bekezdésében az 1995. évi rendelet 2. pontjára utal, amely maga is utalást tartalmaz a CIP 13/92. sz. határozatára. Márpedig e határozat – különösen a „termikus pótdíjat” illetően – az Alumix

előtti díjszabást alakította ki. Ez az 1996-ban a közös piaccal összeegyeztethetőként elismert díjszabás volt tehát az, amelyet a felperessel szemben 2004-ben alkalmaztak, ami a felperes következtetése szerint természetesen magában foglalja, hogy a megtámadott határozat e kérdést illetően jogellenes.

- 82 A felperes második jogalapjának nem lehet helyt adni.
- 83 Először is hangsúlyozni kell, hogy az Alumix privatizációja keretében az Olasz Köztársaság azt a kötelezettséget vállalta az Alcoa Itáliával szemben, hogy tiszteletben tartja az Alumix-díjszabást (az Alumix még szerződés szerint is jogosult volt arra, hogy felfüggeszse a fent említett üzemek működtetését, amennyiben „a villamosenergia-díjszabások bármely hat hónapos időszakon belül három hónapig vagy annál hosszabb ideig legalább 5%-kal meghaladják az előírt díjszabásokat” [az Alumix-határozat 2.7. pontja]), vagyis amikor elfogadták az 1995. évi rendeletet, e rendelet átvette az Alumix-díjszabás jellemzőit, mint ezt a Bizottság a tárgyalás során is megerősítette. Az 1996-ban elfogadott Alumix-határozat tehát magától értetődően érvényes.
- 84 Mint azt a fenti 6–15. pont felidézte, a Bizottság által az Alumix-határozatban jóváhagyott kedvezményes díjszabás változatos helyzeteket fedett le, vagyis először is azt az eredeti díjszabást, amelyet az ENEL többek között a CIP 13/1992. sz. határozata értelmében biztosított az Alumixnek (az Alumix előtti díjszabás), majd ezt követően azokat a díjszabásokat, amelyeket a privatizációjára tekintettel biztosítottak az Alumixnek, és amelyeket az 1995. évi rendelet véglegesített az Alumix-csoport fő vásárlója, vagyis az Alcoa Italia javára, amely az Alcoa Trasformazionivá alakult át (az Alumix-díjszabás).
- 85 Továbbá meg kell állapítani, hogy jóllehet formális szempontból igaz, hogy a 2004. évi rendelet az 1995. évi rendelet 2. pontjára utal, ez nem változtat azon, hogy – mint azt a Bizottság helyesen megjegyzi – e 2. pont nem értelmezhető az 1. ponttól függetlenül. Mint azt a fenti 5. pont felidézi, az 1. pont akként rendelkezik, hogy a nyersalumíniumra vonatkozó, a CIP 15/93. sz. határozatához csatolt A-9. táblázatban szereplő különleges árrendszer 1996. január 1-jétől kezdve hatályát veszti, és annak helyébe az említett határozathoz csatolt A-6. táblázatban szereplő, időszávonként meghatározott díjszabásokat tartalmazó rendszer lép, anélkül hogy ez a CIP 13/92. sz. határozatának megfelelően megállapított „termikus pótdíjjal” kapcsolatban változást eredményezne.
- 86 Következésképpen mind az Alumix előtti díjszabás, mind pedig az Alumix-díjszabás a meghatározásukat lehetővé tevő elemek között tartalmazta a csökkentett „termikus pótdíjat”, vagyis az egyetlen olyan elemet, amely a CIP 13/92. sz. határozata szerint megállapított végső villamosenergia-ár meghatározása során számításba jött.
- 87 A felperessel szemben tehát nem az Alumix előtti díjszabást, és nem is az Alumix-díjszabást alkalmazták, hanem az 1995. évi rendeletből eredő díjszabást abban a formájában, ahogyan az a 2004. év kezdetéig alakult. Így amikor az említett díjszabást 2004-ben, a 2004. évi rendelettel kiterjesztették egyéb kedvezményezettekre, e kiterjesztésének már nem ugyanaz volt a tárgya, mint 1996-ban, az Alumix-határozat elfogadása idején.
- 88 Mindezek alapján el kell utasítani a második jogalapot, ideértve a Bizottság pártatlanságának követelményét érintő részt is, mivel a Bizottság a felperest és az Alcoa Trasformazionit az új intézkedések (vagyis a 2004. évi rendelet és a 2005. évi törvény) elfogadásától kezdve egyformán kezelte, amit a Törvényszék a harmadik jogalap elbírálása keretében majd részletesebben is kifejt.

A harmadik, az Alcoa Trasformazioni és a felperes közötti egyenlő bánásmód elvének megsértésére alapított jogalapról

- 89 A felperes a harmadik jogalapja keretében azt állítja, hogy a Bizottság a 2010/460 határozatban úgy ítélte meg, hogy az Alcoa Trasformazioniak biztosított kedvezményes díjszabás csak a 2005. december 31-ét – vagyis az Alumix-határozat érvényességének ezen intézmény szerinti lejártát – követő időszak vonatkozásában volt jogellenes. Márpedig, mivel a felperes véleménye szerint az Alcoa Trasformazionival és vele szemben az AEEG 148/04. sz. határozata hatálybalépésének időpontjától kezdve alkalmazott díjszabás ugyanaz volt (az Alcoa Trasformazioni tekintetében az 1995. évi rendelet, majd a felperes állítása szerint a 2004. évi rendelet, a felperes tekintetében pedig egyedül a 2004. évi rendelet értelmében), az eltérő bánásmód nem tűnik igazoltnak sem a támogatás jogellenességének megállapítását, sem pedig ennek következtében a 2004. évi rendelet alapján kapott ellentételezési támogatás visszatérítésére való felszólítást illetően.
- 90 Meg kell állapítani, hogy e jogalapról nem lehet helyt adni. Mint az az ítélkezési gyakorlatból következik, az egyenlő bánásmód elvének tiszteletben tartása megköveteli, hogy a hasonló helyzeteket ne kezeljék eltérő módon, és hogy az eltérő helyzeteket ne kezeljék egyenlő módon, kivéve ha az ilyen bánásmód objektíven igazolható (lásd a Bíróság C-248/04. sz., Koninklijke Coöperatie Cosun ügyben 2006. október 26-án hozott ítéletének [EBHT 2006., I-10211. o.] 72. pontját és az ott hivatkozott ítélkezési gyakorlatot).
- 91 A jelen ügyben az Alcoa Trasformazioni és a felperes kezdetben nem voltak hasonló jogi helyzetben: az Alcoa Trasformazioni a Bizottság által az Alumix-határozatban jóváhagyott kedvezményes díjszabásban részesült, amelyet újra bevezettek, míg a felperes az említett díjszabás új kedvezményezettje a 2004. évi rendelet értelmében, amelyet az Alcoa Trasformazionival szemben a gyakorlatban nem alkalmaztak. Ráadásul a 2005. évi törvény két különböző rendelkezést tartalmaz: az egyik a 11. cikk (11) bekezdése, amelyet nem jelentettek be a Bizottságnak, és amely az Alcoa Trasformazioniira vonatkozott, a másik pedig a 11. cikk (12) bekezdése, amely a kedvezményes díjszabás új kedvezményezettjeire vonatkozott, és amelyet szabályszerűen bejelentettek a Bizottságnak. E körülmények végeredményben elegendők ahhoz, hogy igazolják a Bizottság azon döntését, hogy az ügyek vizsgálatát kettéválasztja aszerint, hogy azok a kedvezményes díjszabás eredeti kedvezményezettjére vagy az új kedvezményezettjeire vonatkoznak.
- 92 Ezzel szemben a kedvezményes díjszabás átalakult formájára tekintettel a két társaság azonos helyzetben volt, és a Bizottság azonos módon kezelte őket, amennyiben az említett díjszabást mind az egyik, mind a másik esetben összeegyeztethetetlen támogatásnak tekintette, következésképpen pedig elrendelte a támogatás visszatérítését.
- 93 Kétségtől igaz, hogy mivel a 2005. december 31. utáni kedvezményes díjszabást a megtámadott határozat jogellenesnek tekinti, e díjszabás pedig megegyezik az ezen időpontot közvetlenül megelőző díjszabással, a felperes relevánsan állítja azt, hogy a Bizottság megalapozottan járt volna el, ha az eredetileg jóváhagyott támogatás természetének jelentős megváltozása folytán korábban beavatkozik. Másfelől meg kell állapítani, hogy a Bizottság elismeri, hogy az Alcoa Trasformazioni a neki járó kedvezményes díjszabás meghatározását és folyósítását érintő változások folytán a kezdeti időszak (1995–2005.) végén, pontosabban pedig 2004-ben és 2005-ben jogellenes állami támogatásban részesülhetett (ami végeredményben teljes mértékben megfelel a 2010/460 határozatnak és annak, hogy a kedvezményes díjszabás meghosszabbítását ilyen támogatásnak tekintették).
- 94 Ugyanakkor állandó ítélkezési gyakorlat, hogy az egyenlő bánásmód elvét összhangba kell hozni a jogszerűség elvének betartásával, amely elv szerint senki sem hivatkozhat valamely harmadik személy javára elkövetett jogsértésre előnyök szerzése végett (lásd ebben az értelemben a 188/83. sz., Witte kontra Parlament ügyben 1984. október 9-én hozott ítélet [EBHT 1984., 3465. o.] 15. pontját; a

134/84. sz., Williams kontra Számvevőszék ügyben 1985. július 4-én hozott ítélet [EBHT 1985., 2225. o.] 14. pontját, valamint a C-259/10. és C-260/10. sz., The Rank Group egyesített ügyekben 2011. november 10-én hozott ítélet [EBHT 2011., I-10947. o.] 62. pontját).

95 Ennélfogva a harmadik jogalapot el kell utasítani.

A negyedik, az EUMSZ 107. cikk (1) bekezdése értelmében vett állami támogatás hiányára alapított jogalapról *[omissis]*

Az ötödik, arra alapított jogalapról, hogy a Bizottság a megtámadott határozat kibocsátásának alapjaként téves előfeltevéseket alakított ki *[omissis]*

A hatodik, a szóban forgó támogatás létező jellegére alapított jogalapról

112 Emlékeztetni kell arra, hogy új támogatásoknak kell tekinteni az EUMSZ 108. cikk (3) bekezdése által előírt bejelentési kötelezettség alá tartozó intézkedéseket, amelyek támogatások létrehozására vagy módosítására irányulnak azzal, hogy a módosítások vonatkozhatnak akár a létező támogatásokra, akár a Bizottságnak bejelentett előzetes szándékokra (a Bíróság 91/83. és 127/83. sz., Heineken Brouwerijen egyesített ügyekben 1984. október 9-én hozott ítéletének [EBHT 1984., 3435. o.] 17. és 18. pontja, valamint a C-44/93. sz., Namur-Les assurances du crédit ügyben 1994. augusztus 9-én hozott ítéletének [EBHT 1994., I-3829. o.] 13. pontja).

113 A jelen ügyben a támogatás új jellege világosan megállapítható.

114 Egyrészt az Alumix-díjszabás elfogadása óta bekövetkezett gazdasági és jogi változások a szolgáltató által alkalmazott árról az Olasz Köztársaság által szubvencionált díjszabásra történő átállást szemléltetik. Amíg az Alumix-díjszabás esetében a felszámított ár az említett, akár monopolhelyzetben lévő szolgáltató (ENEL) által az egyik legfontosabb ügyfelének biztosított engedménnyel volt egyenértékű, addig a megtámadott határozat tárgyát képező intézkedések az olasz hatóságok által meghatározott, olyan adójellegű járulékból finanszírozott árcsökkentést tartalmaznak, amely lehetővé teszi, hogy a felperesnek visszatérítsék a vállalkozásokkal szemben rendes körülmények között felszámított díjszabás és a felperesnek biztosított kedvezményes díjszabás közötti különbséget.

115 Meg kell tehát állapítani, hogy az 1995. évi rendelet értelmében az Alcoa Trasformazioni kezdetben biztosított kedvezményes díjszabás nyújtásának és meghatározásának módjai, valamint a 2004. évi rendelet, majd a 2005. évi törvény tárgyát képező módok között bekövetkezett fejlemények önmagukban lehetővé teszik annak megállapítását, hogy új támogatásról volt szó.

116 Másrészt mindez annál inkább igaz a fentiek szerint alakuló támogatás olyan új kedvezményezettekre történő kiterjesztését illetően, amelyek nem egy már engedélyezett támogatási program kereteibe illeszkednek, hanem most nekik is nyújtanak egy olyan támogatást, amelynek addig csak egyetlen kedvezményezettje volt.

117 A hatodik jogalapot tehát el kell utasítani.

A hetedik, a szóban forgó támogatás „közös piaccal” való összeegyeztethetőségére alapított jogalapról [omissis]

A kilencedik, az EUMSZ 174. cikk és a szigeti régiókról szóló nyilatkozat megsértésére alapított jogalapról [omissis]

A tizedik, az EUMSZ 107. cikk (3) bekezdése a)–c) pontjának, továbbá a regionális állami támogatásokról szóló iránymutatásnak a megsértésére, valamint a 2007 és 2013 közötti időszakra vonatkozó nemzeti regionális támogatásokról szóló iránymutatás figyelembevételének elmulasztására alapított jogalapról [omissis]

A költségekről

- ¹³⁹ Mivel a felperes pervesztes lett, a Bizottság kérelmének megfelelően, az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján őt kell kötelezni a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (nyolcadik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) A Törvényszék a Portovesme Srl-t kötelezi a költségek viselésére.**

Gratsias

Kancheva

Wetter

Kihirdetve Luxembourgban, a 2014. október 16-i nyilvános ülésen.

Aláírások